

Jeg forstår da godt, at hvis man spørger den irakiske befolkning, om den hellere vil være herre i eget hus og slippe for udenlandske troppers tilstedeværelse, så svarer et stort flertal: Ja, vi vil gerne være fri for udenlandske tropper, vi vil gerne være herre i eget hus.

Det er der ikke noget overraskende i. Sådan ville jeg da også svare, hvis jeg som iraker skulle svare på sådan et spørgsmål.

Det, der er afgørende her, er jo: Hvad siger den irakiske regering? Det er jo en demokratisk valgt regering, oven i købet en samlingsregering, der tæller repræsentanter fra de brede grupper i det irakiske samfund. Og den irakiske regering siger til os: Ja, vi vil gerne overtage ansvaret selv, men bliv, indtil vi er i stand til at gøre det.

Det er den danske regerings holdning, at vi synes, det rigtige er at blive der, så længe den irakiske regering beder om det; så længe det er bakket op af FN; og så længe vi i øvrigt selv synes, vi kan gøre en fornuftig indsats.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 581

4) Til statsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Hvilke kontakter er der mellem regeringen og henholdsvis Storbritannien og USA om strategiforandringer i Irak?«

Frank Aaen (EL):

Det er meget skuffende, at statsministeren ikke vil forholde sig til den realitet, at Irak dag for dag bevæger sig længere og længere i retning af kaos, og at den store majoritet af befolkningen i Irak føler sig utryk ved de udenlandske soldater og mener, at de gør tingene værre, ikke bedre. Jeg synes, det er meget beklageligt, at vi ikke kan få den erkendelse frem.

Jeg forstod for 14 dage siden, at der ikke havde været nogen kontakt mellem statsministeren og George Bush, forud for at George Bush meddelte, at der nu skulle komme en ny strategi, hvorefter statsministeren meddelte, at der nu skulle komme en ny strategi; der havde ikke været nogen kontakt forud.

Så kunne jeg godt tænke mig at vide, om der nu er kontakt med USA og England, om vi i forbindelse med de overvejelser om en ny strategi, der pågår, er med i en dialog, i en proces, hvor vi

har indflydelse på, hvad der besluttes. Eller har vi bare overladt det til George Bush og Blair at bestemme, hvordan tingene skal udvikle sig i Irak, og når de så har besluttet sig, følger vi trop? Hvad foregår der på den scene?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Selvfølgelig er regeringen i løbende kontakt med partnerne i den internationale koalition, selvfølgelig i særlig grad med USA og Storbritannien, ligesom vi er i løbende kontakt med den irakiske regering.

Men jeg vil gerne understrege, at den danske udenrigs- og sikkerhedspolitik selvfølgelig bliver fastlagt her i Folketinget.

Frank Aaen (EL):

Skal jeg forstå svaret sådan, at regeringen faktisk meddeler sine overvejelser om en ny strategi til USA, til England, til Irak? For hvis regeringen meddeler sig om, hvad den har af overvejelser om en ny strategi – nu snakker jeg ikke om detaljer og operationelle planer, men hovedlinjerne i en ny strategi; det er jo dem, der er til drøftelse – skal man så ikke i det mindste inddrage Det Udenrigspolitiske Nævn i, hvilke overvejelser der er i gang?

Kan regeringen bare på egen hånd kommunikere med USA, England og Irak om en helt ny strategi i Irak uden overhovedet at løfte sløret over for hverken befolkningen, Folketinget eller Det Udenrigspolitiske Nævn? Er man ikke nødt til at inddrage Folketinget? Det mener jeg helt sikkert at man er.

Kl. 13.40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Regeringen vil til enhver tid inddrage Folketinget fuldstændig efter reglerne, når og hvis der er noget at tage stilling til, og der, hvor regeringen i øvrigt er forpligtet til at orientere Folketinget. Det kan hr. Frank Aaen være fuldstændig tryk ved.

Men jeg vil gerne sige, at det jo er meget naturligt, at partnerne i en international koalition løbende er i kontakt med hinanden om, hvad der sker, hvad udviklingen er, hvordan tingene skal gribes an. Det er der jo ikke noget som helst overraskende eller nyt i.

Frank Aaen (EL):

Jeg ved ikke, om jeg nu overtræder en tavshedsforpligtelse, men jeg kan i hvert fald sige, at Det Udenrigspolitiske Nævn på ingen måde er ori-